Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 23 (963) * miercuri 3 iunie 1964 * 8 pag. 30 bani

CUM NE COMPORTĂM:

COLEGI ȘI... EREȚI

● O recreație cu lacrimi ● Unde duce îngîmfarea ● Ce povestesc niște ereți ● Prieteni buni ● 175 de cărți...

Recreația a început, ca orice recreație, cu zbîrnîitul strident al soneriei. Jocurile au fost reluate cît ai bate din palme. Intr-un loc au apărut doi mușchetari și, bineînțeles, riglele s-au transformat în cele mai grozave spade. In alt loc, un porumbel este urmărit de patru sau cinci ereți. Porumbelul are două codițe, două funde mari, albe, doi obraji roșii, doi ochi veseli și-o poftă teribilă de zbenguială. Nimic neobișnuit. Toți aleargă, toți rîd, toți strigă... Buletinul meteorologic a anunțat vreme frumoasă... Totuși, intr-un colț au apărut nori. Mai mult chiar. A început să plouă cu picături mari și...(n-o să vă vină să credeți) fierbinți. Cîțiva copii s-au apropiat alarmați... Cineva strigă :

— Nu-s picături de ploaie !

— Dar ce sînt ?

— Lacrimi !

— Lacrimi ? !

— Da ! Plînge Marcela...

Ochea Marcela din clasa a IV-a A (Școala medie nr. 5 din București) e o fetiță subțirică și firavă. Iși ține fruntea plecată și încearcă să-și oprească lacrimile cu dosul palmelor.

— De ce plîngi, Marcela ?

Răspunde pentru ea Florescu Olga, vecina de bancă.

— A bătut-o Radu.

— De ce te-a bătut ?

Explică tot Olga :

— Crăciuneanu Dan a luat de pe banca Marcelei o carte, fără să i-o ceară. S-a uitat peste ea și-a dat-o apoi lui Banu Radu. Acesta, rugat de Marcela să-i dea cartea, a înălțat din umeri. Marcela s-a supărat și i-a luat de pe bancă penarul. Radu a lovit-o...

Discuția care urmează în clasă arată că povestea-i mai lungă și mai complicată. Nu ține numai de recreația asta sau de cealaltă. Radu, Marcela și Dan stau pe aceeași stradă, dar ei nu vin la școală niciodată împreună. Și nici acasă nu se întorc împreună. Codițele Marcelei se tem de mîinile lui Radu. De aceea Marcela merge ori mult înainte, ori mult în urmă. Marcela încă nu-i pionieră și cei doi, Radu și Dan, ar trebui să fie pentru ea exemple de felul cum se comportă pionierii adevărați. Ei, dar Radu l-a bătut într-o zi și pe Nemeth Gheorghe, alt coleg.

Cineva (mi se pare Dumitrescu Gabriela) spune :

— Radu invață destul de bine și lucrul acesta îl face să fie cam îngîmfat...

In concluzie, Vișoiu Nicoleta spune :

— Crăciuneanu Dan nu trebuia să ia cartea de pe banca Marcelei.

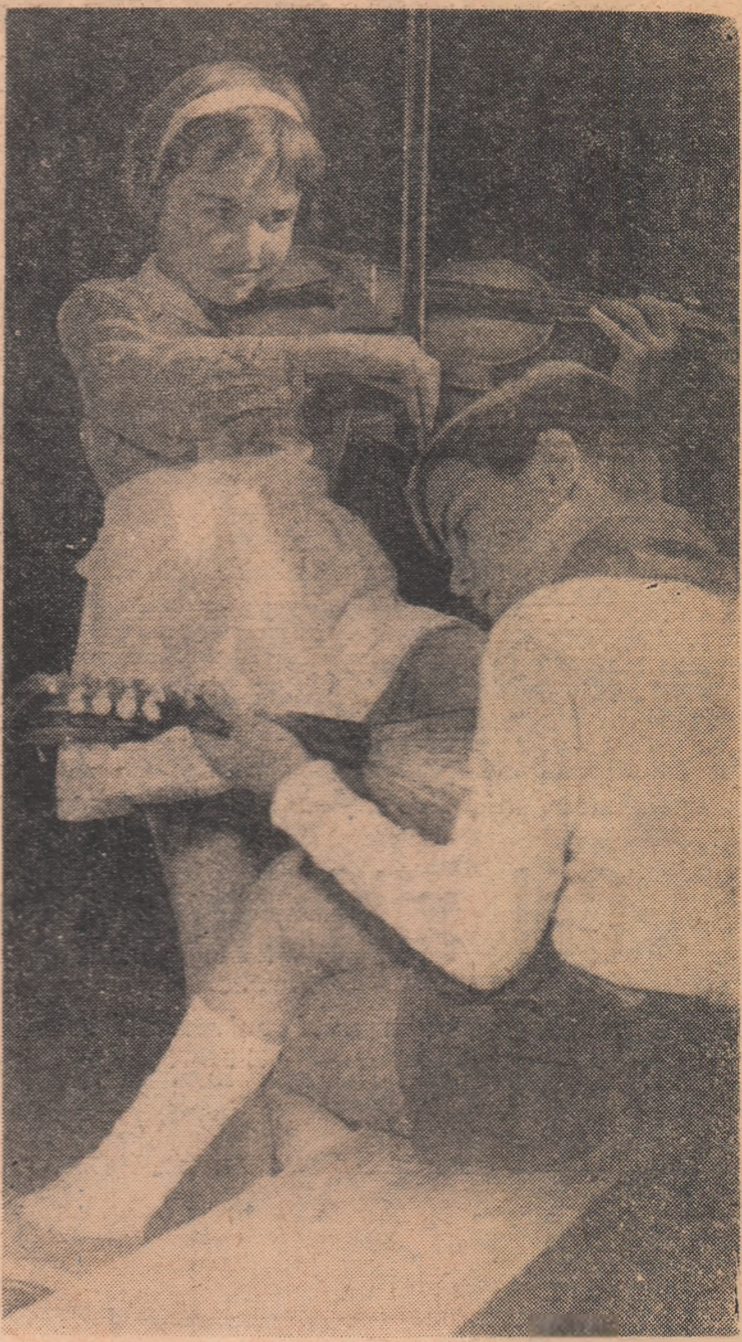
Concluzia Nicoletei e bună. Ar mai trebui adăugate cîteva cuvinte :

— Pentru unii dintre noi, prietenia, colegialitatea, comportarea pionierească sînt niște personaje cam incomode. Nu le lăsăm să intre în clasă decît foarte rar...

O altă recreație, altă școală (Școala de 8 ani nr. 142), alți copii. Jocurile sînt însă aceleași. Șotronul, ereții și porumbelul, baba-oarba, țurca... Multă alergătură, multe strigăte, mult rîs... Ceva lipsește. Norul și ploaia de lacrimi. Și încă ceva. Ereții sînt niște fete : Smărăndescu Luminița, Gughea Emilia, Petcu Eugenia, Mangău Elena, Gomeajă Mariana. Porumbelul e un băiat cu părul bălai, cu niște ochi mari, căprui, cu chipul

C. ANTON

(Continuare în pag. 2-a)

Ascultă-mă, arcuș de vioară, să nu greșesc, și voi degete ale mîinii, care mîngîiați corzile mandolinii, ascultați-mă, să nu-mi sune vreo notă falsă. La serbarea de sfîrșit de an, vrem să ne fie cîntul perfect, asemeni zborului păsărilor.

Foto : GR. PREPELIȚA

BUNI gospodari

Gărduletul metalic, verde, clădirea albă, nouă, zîmbitoare, rondurile cochete în care gingășia panselelor, daliilor și gladiolelor alcătuiesc un tablou armonios colorat de la care aproape că nu-ți poți lua ochii. Primele impresii vizuale pe care le încerci într-o vizită la Școala generală de 8 ani a satului Ursărești din comuna Păușești-Otăsău, raionul Horezu, vestesc că te afli la o școală frumos gospodărită.

— Ați văzut „terasele" școlii ?

O plimbare în josul curții și iată-ne în fața lor. Sînt cinci. Așezate în pantă, cu o scădere de nivel, de la una la alta, de 30—40 cm, „terasele" școlii sînt autentice terase pomicole pe care elevii școlii au plantat 35 de puieți de meri pitici din soiurile nobile Jonathan, Parmen auriu, London.

Buni gospodari, elevii școlii din Ursărești știu că atît grădina cu flori cît și terasele necesită o îngrijire deosebită, fapt pentru care au grijă ca plivitul, stropitul și toate celelalte lucrări de întreținere să se facă la timp, periodic.

Școlarii din Ursărești sînt și „părinții" unei viitoare păduri de stejari, plantată în punctul Minja, pe o suprafață de 3 hectare, care va număra 14 000 de arbori, adică numărul puieților plantați de către micii gospodari.

Adăugînd faptul că în acțiunea de înfrumusețare a comunei pionierii și elevii au plantat de-a lungul străzilor 1 000 de cireși și de duzi, avem o prezentare de ansamblu a activităților gospodărești ale pionierilor școlii generale de 8 ani din Ursărești. Să cităm numele cîtorva care sînt, totodată, și fruntași la învățătură : Mazilu Nicolae, Păloiu Gheorghe, Lisafeld Maria, Iorgulescu Ion, Roiban Adrian, Bădescu Elena, Stelian Fierucă.

MARIUS POP

Sînt sigură că n-ai să uiți niciodată clipa asta, pare să-i spună tovarășa instructoare superioară Maria Băruță, elevei Conciug Veronica din clasa a II-a C de la Școala de 8 ani nr. 103, în timp ce-i leagă cravata roșie la gît.

Și nici una dintre noile pioniere de la aceeași școală nu vor uita sărbătorescul moment.

Din viața pionierească

Cîteva viitoare utemiste de la Școala generală de 8 ani nr. 74 din București, stînd de vorbă cu tovarășa secretară a organizației de bază U.T.M.

Cel mai important eveniment

Semnificația unei aniversări. Pregătiri febrile. Statutul U. T. M. Cei mai buni la învățătura și disciplină.

Colegii au venit îmbrăcați în haine de sărbătoare. Cîțiva au făcut ordine prin clasă. Au strîns ghemotoacele de hîrtie, au șters praful, au îndreptat perdelușele la geamuri, glastrele cu flori. Cineva a scris pe tablă cu litere de-o șchioapă :

MULȚI ANI, ELVIRA !

Și, bineînțeles, în clipa cînd a apărut în prag Giurea Elvira, au sărit toți s-o felicite. Elvira pregătise și ea o surpriză. O cutie mare cu bomboane.

Am intrat în clasă (a VII-a B de la Școala de 8 ani nr. 4 din Suceava) spre sfîrșitul acestui ceremonial neobișnuit. În cutie mai rămăseseră patru-cinci bomboane. Nu văzusem ce scrie pe tablă și-am întrebat puțin mirat :

— Ai căpătat un zece ?

Elvira era încă emoționată și n-a știut ce să răspundă.

I-au sărit în ajutor colegii. Nu era vorba de note mari. Elvira împlinise azi 14 ani. Și aniversarea aceasta avea pentru ea o semnificație deosebită. De cîteva luni, împreună cu alți colegi și colege se pregătea pentru intrarea în Uniunea Tineretului Muncitor. Era o elevă bună, silitoare, disciplinată. Astăzi, Elvira se apropiase și mai mult de clipa cînd va păși cu emoție și bucurie în rîndul utemiștilor.

În aceeași zi, la Școala de 8 ani nr. 1 din Ițcani-Suceava, am făcut cunoștință cu pionierii dintr-a VII-a — care se pregăteau și ei să devină U.T.M.-iști: Airoaie Doina, Moraș Claudia, Suciu Maria, Doroftei Mircea, Eșanu Monica. Tocmai ieșiseră dintr-o adunare unde tovarășa Dănilă, secretara organizației U.T.M. le vorbise despre îndatoririle și drepturile utemiștilor. Aici, la Școala de 8 ani nr. 1 din Ițcani-Suceava, pregătirile pentru primirea în U.T.M. a pionierilor fruntași au început încă, o dată cu trimestrul al II-lea. În ziua de 21 martie, a avut loc prima adunare a organizației de U.T.M. în care au fost discutați patru pionieri. Pînă la sfîrșitul anului, va mai avea loc o adunare. Pregătirile au căpătat o anume febrilitate. Pe lîngă studierea statutului U.T.M., cei cinci pionieri se străduiesc să îndeplinească condițiile pentru obținerea distincției pionierești, să fie cei mai buni la învățătură și disciplină. Am discutat cu ei aproape o jumătate de oră. Airoaie Irina, președinta unității, a vorbit despre activitățile pionierești. În școală aveau un activ pionieresc bun. Se organizau acțiuni frumoase și variate. Pionierii n-aveau cum să se plictisească. Chiar la sfîrșitul săptămînii urma să se desfășoare un joc de orientare turistică în pădurea Burdujenilor.

— Uneori, a încheiat ea, îmi pare rău după activitatea pionierească. Totuși aștept nerăbdătoare să fiu utemistă.

Între timp, veniseră și cei patru utemiști : Dulgheru Gheorghe, Ailoaie Adriana, Ani Pavel Ionel și Solonaru Lidia.

Dulgheru Gheorghe, un băiat cu freza despărțită în două de vîrtejul din frunte, avea la gît cravata de pionier. L-am întrebat :

— N-ai primit carnetul de membru U.T.M. ?

Gheorghe a dus repede mîna spre buzunarul de la piept și încredințîndu-se probabil că are carnetul acolo, a spus cu-n fel de bucurie :

— Ba, l-am primit ! De-acum trei săptămîni. Țin minte ziua și ora. Era într-o vineri, la 6 după-amiază. Pentru mine a fost cel mai important eveniment din viață. Două nopți aproape că nici n-am dormit...

— Totuși, de cravată nu te-ai despărțit.

Gheorghe abia acum a înțeles rostul primei întrebări. M-a privit cu niște ochi mari, negri și a zîmbit :

— Imi vine greu să mă despart. Am purtat-o cinci ani...

C. ANTON

Colegi și... ereți

(Urmare din pag. 1-a)

roșu de alergătură. Nu se lasă prins. Fetele aleargă însă, îl înconjoară și-l prefac în... erete. Clopoțelul întrerupe jocul. Rînea Constantin, din clasa a IV-a A, rămîne... erete pînă în recreația următoare.

Cum intru în clasă îl întreb :

— Ce-o să faci cu aripile în timpul orei ?

Ceilalți ereți (adică fetele) rîd.

Rînea Constantin înalță întîi din umeri și numai după asta spune nu prea convins :

— Le ascund...

— Și ghearele ? Ereții au gheare puternice. Colegele tale nu se tem de ele ?

Rînea zîmbește potolit și înțelegător. Spune :

— Asta-i numai un joc. De ce să se teamă ?... Sîntem colegi...

Din spusele celorlalți ereți (Smărăndescu Luminița, Gughea Emilia, Petcu Eugenia) aflu lucruri care pentru Radu sau Dan ar putea să pară uimitoare : aici, de la începutul anului și pînă acum nu s-a abătut nici un nor cu ploaie de lacrimi.

S-a legat o prietenie strînsă, frumoasă, bazată pe încredere și respect reciproc. Am întrebat cine cu cine e prieten. S-a ridicat în picioare toată clasa. Toți sînt prieteni buni și nu numai în școală — rămîn prieteni și după ce pleacă de la școală. Își fac vizite acasă, se joacă împreună, merg la filme sau la spectacole de teatru, se bucură pentru succesele fiecăruia dintre ei. Întregul detașament se mîndrește că Petcu Eugenia cîntă la acordeon. Nu demult, Gomeajă. Mariana a fost evidențiată la biblioteca populară din cartier pentru dragostea ei față de cărți De anul trecut și pînă acum, ea a citit 175 de cărți. Acesta a fost un prilej de bucurie nu numai pentru Mariana, ci și pentru colegii ei de clasă !

Cînd am plecat din școală l-am zărit o clipă pe Rînea. Mai era încă erete.

O mică expoziție

(Pe marginea unei adunări de detașament)

Copii, astăzi vă propun să desenăm împreună un portret. Dar ce model să alegem ? De obicei, pictorii își intitulează tablourile „Studiu de băiat", „Profil de fată", „Copil cu flori"... Aș fi de părere să alegem ca subiect... politețea ! Va fi un portret educativ, nu-i așa ? Cît despre model, avem chiar mai multe, deoarece nu demult am asistat, la Școala medie din Bîrca, regiunea Oltenia, în clasa a V-a, la o adunare de detașament avînd chiar această temă !

Așadar, vă rog să-mi dați culorile. Mai întîi, cu cărbune, facem o schiță ușoară, închipuind un băiat de vreo 10—11 ani. Perfect. Acum, să amestecăm cîteva culori, pentru a obține nuanțe cît mai potrivite. Vai, am pus prea mult negru, și rozul pe care îl pregăteam pentru mîini s-a transformat în cenușiu ! Așa e cînd vezi lucrurile prea în roz! Culoarea, luîndu-se după Chirici Vasile, care aruncă cu pietre după fete, ne-a jucat festa... Or, noi nu vrem să desenăm portretul lui Chirici ci, repet, al unui copil politicos ! (Ce idee pe Chirici, să arunce cu pietre ! Lasă că nici Vîrtosu Vasile nu e mai... fotogenic ; cînd îl auzi cît de urît vorbește cu colegii, ți se pare că are în loc de gură, o pîlnie de gramofon străvechi al cărui disc zgîriat hîrîie în loc să cînte !). Să adăugăm deci puțin alb, o idee de roșu și, amestecînd bine, să căutăm un model mai potrivit. Ce-ați zice de Teodorescu Radu? Eu, unul, rugîndu-i pe pionierii participanți la o adunare să-l numească pe băiatul cel mai politicos din detașament, am primit răspunsul în cor vorbit : „Teodorescu Radu !". Să-l privim bine : e un băiat ca toți ceilalți. Nici mai frumos decît Chirici, nici mai isteț decît Vîrtosu. Și totuși, e mult mai respectat de colegi decît cei doi. Radu nu se răstește niciodată, nu sare la bătaie, nu pune la cale farse neplăcute. Vorbește așezat, și pe cuvîntul lui te poți bizui. Are două surori cu care se poartă cît se poate de prevenitor, ca de altfel și cu colegele de clasă. (Dar ce-i asta ? Cărbunele a luat-o razna schițînd silueta unui băiat care ține într-o mînă un ac, iar în cealaltă o mătură ! Seamănă foarte bine cu Ciobănelu Ionică ; el obișnuise pînă nu demult să le înțepe pe fete și să le „perie" cu mătura). Am fi nedrepți însă dacă portretul nostru ar împrumuta numai atitudinile lui Radu. În schimb, n-am avea decît de cîștigat dacă am prinde pe pînză ceva din lumina zîmbetului pionierei Vîrtosu Agapia, colegă desăvîrșită, sau din sinceritatea pionierei Coadă Gheorghița, care obișnuiește să-și recunoască deschis greșelile. Dar nu cumva, în loc de un singur portret, ne vom trezi cu o... galerie întreagă de tablouri? Ba da ! Iar dacă alături se află și cîteva caricaturi (model Chirici et comp.) acestea nu vor face decît să pună în lumină faptul că — așa cum a reieșit și din discuția copiilor din Bîrca — majoritatea pionierilor din detașamentul claselor a V-a C și D se comportă exemplar.

OVIDIU ZOTTA

FRUNTAŞI LA ÎNVĂŢĂTURĂ ŞI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ

SABAU LENUŢA — CLASA A V-A A ŞCOALA DE 8 ANI NR. 2, SEBEŞ, HUNEDOARA.
Este fruntaşă la învăţătură. bună prietenă, ajutîndu-şi colegii rămaşi in urmă la învăţătură. Are note numai de 9 şi 10. Alături de ceilalţi pionieri a participat la acţiunea de înfrumuseţare a parcului din oraş, la excursii cu prilejul cărora au cules plante pentru ierbar.

TORMA ALEXANDRU — CLASA A IV-A B, PREŞEDINTELE DETAŞAMENTULUI NR. II, ŞCOALA MEDIE „MIHAI EMINESCU", MOLDOVA NOUA, BANAT.
Este un pionier fruntaş la învăţătură, disciplinat, a organizat cu pionierii din detaşament numeroase activităţi interesante.

ROTARU MARIA — CLASA A V-A, ŞCOALA DE 8 ANI VICOVU DE SUS, RAIONUL RADAUŢI.
Este preşedinta detaşamentului nr. 2. A obţinut o singură medie de 9, restul numai note de 10. Este cunoscută in unitate pentru hărnicia ei la toate activităţile pioniereşti la care a participat.

SAS GHEORGHE, CLASA A VII-A, ŞCOALA DE 8 ANI SĂCEL, RAIONUL SIBIU.
Este preşedintele detaşamentului II. Fruntaş la învăţătură, s-a evidenţiat printr-o frumoasă interpretare şi ca solist dansator la concursul cultural artistic al pionierilor şi şcolarilor. Activează in cadrul cercului „Micilor naturalişti", face parte din brigada de agitaţie a şcolii.

AVRAM ANA, CLASA A VI-A, ŞCOALA NR. 14, CONSTANŢA.
Este preşedinta unităţii. A obţinut numai note bune. Organizează impreună cu toţi pionierii din unitate activităţi interesante ca: drumeţii, intreceri sportive, vizionări de spectacole de teatru şi filme pentru copii.

DINU ION, CLASA A VI-A A ŞI DINU CONSTANTIN, CLASA A IV-A C, ŞCOALA DE 8 ANI NR. I, CRAIOVA.
Sint fraţi. Amîndoi sînt fruntaşi la învăţătură şi disciplină. Au numai note de 10. Lui Ion îi place foarte mult să compună poezii. Pe cele mai bune le-a şi trimis redacţiei.

DISCUŢIA NOASTRĂ: PREOCUPAREA Nr. 1 — ÎNVĂŢĂTURA

BRAVO FRUNTAŞILOR!

Mă înapoiam tocmai din cîteva întreprinderi pe care le vizitasem în oraşul Bacău şi eram încă emoţionată de munca entuziastă a muncitorilor, de puternica lor dorinţă de a îndeplini angajamentele luate în cinstea marii sărbători naţionale de la 23 August. Mergeam pe străzile inundate de soarele primăverii cînd, deodată, drumul îmi este barat de grupuri vesele de copii. Mă aflam în faţa Şcolii generale de 8 ani nr. 5 din Bacău. Cei din clasele mici ieşeau de la ore, iar cei mai măricei se pregăteau să înceapă o zi de şcoală.

— Vreau să vorbesc cu cîţiva preşedinţi de grupă, m-am adresat unei fetiţe şi curînd în jurul meu se aflau (după cum am aflat mai tîrziu) tocmai preşedinţii de grupă din clasele fruntaşe.

Intrăm direct în subiect:

— Copii, tare mult m-ar interesa să aflu cum întîmpinaţi şi voi, pionierii, glorioasa aniversare a zilei de 23 August?

Toţi erau dornici să vorbească, şi preşedinţii de grupă au raportat pionereşte:

— Întreaga clasă a IV-a A va termina anul şcolar fără nici un corigent, fără nici un repetent.

— Clasa a IV-a B se prezintă la sfîrşitul anului şcolar cu toţi elevii promovaţi.

— Grupa clasei a IV-a C (toţi elevii sînt pionieri) au promovat în întregime clasa.

La fel raportează preşedinţii de grupă din clasele a VI-a A şi E şi din clasa a VII-a D.

Într-adevăr, bucuria şi mîndria lor este justificată, iar felicitările noastre li se cuvin cu prisosinţă. Aceste colective pionereşti au înţeles şi au dovedit prin fapte că principala lor îndatorire patriotică este învăţătura. Ei se vor prezenta la marea demonstraţie de la 23 August cu bucuria muncii împlinite, cu angajamentul de a se pregăti mai bine în viitor, pentru a deveni cetăţeni de nădejde ai patriei.

— Să nu credeţi că rezultatele bune au venit de la sine — intervine în discuţie Toma Corina, preşedinta grupei din clasa a IV-a C. La începutul anului mai erau printre noi şi cîţiva leneşi. Dar nu le-a mers. Ne-am ţinut de ei, i-am criticat, le-am cerut să nu ne facă de ruşine. Acum şi Flenchea Dorel, care se obişnuise cu note de 4, şi alţi cîţiva sînt bucuroşi cînd în carnetul lor de elevi au numai note bune.

Azoiţei Eugenia, preşedinta grupei din clasa a VI-a A, ţine să precizeze:

— Pentru noi, ca şi pentru toate grupele şi detaşamentele, învăţătura a fost tot timpul anului o preocupare permanentă. Am organizat nu numai adunări, dar şi discuţii după orele în care unii elevi luau note slabe, erau indisciplinaţi. După o astfel de oră i-am pus în discuţie pe Chiţimuş Gelu, pe Mancaş Adrian, pe Găitan Vasile cărora le plăcea mai mult joaca decît şcoala. Acum, cînd încheiem anul şcolar şi toţi au note bune cred că înţeleg şi ei că discuţia noastră a fost un ajutor tovărăşesc.

Multe altele ne-au mai povestit pionierii din această şcoală. Despre programele de activităţi interesante, despre vizitele la întreprinderile din oraşul Bacău. Pionierii au participat cu mult interes la medalionul literar „M. Eminescu", la concursul „Realizări în regiunea Bacău în anii regimului democrat popular", au fost prezenţi şi la concursul cultural artistic, iar acum mai multe detaşamente pregătesc adunarea „20 de ani de măreţe realizări".

— Copiii noştri sînt harnici nu numai la învăţătură — ne spune cu mîndrie în glas tovarăşa directoare Bogdăneţ. Priviţi curtea şcolii! Ei au nivelat-o, ei au semănat gazon şi au sădit trandafiri. Şi pentru că sînt buni sportivi au amenajat şi terenul sportiv.

Răspunsul pe care l-am primit la întrebarea ce o pusesem copiilor la intrarea mea în şcoală m-a bucurat mult. Urmînd exemplul părinţilor şi fraţilor lor, pionierii şi şcolarii întîmpină sărbătoreşte, cu rezultate frumoase ziua de 23 August. Pînă la sfîrşitul anului şcolar mai sînt cîteva zile. Şi aşa cum îmi spunea tovarăşa directoare, sînt perspective ca şi alte clase din Şcoala generală de 8 ani nr. 5 să spună cu mîndrie: „Am terminat anul şcolar fără nici un corigent, fără nici un repetent"!

C. NICULESCU

Cei doi din... Valea Mică

LUNCA BRADULUI (de la corespondenta noastră, pioniera Trebici Zoia): Pădurarul şi doi muncitori forestieri mergeau prin pădure. Dînd peste un bîrlog, ei au descoperit doi pui de urs. Vă închipuiţi se surpriză — cei mai drăguţ decît puişorul de urs!

Au luat puişorii de urs, i-au adus la Ocolul Silvic din comună şi le-au construit o... căsuţă. (O cuşcă, desigur, dar pentru cei doi puişori e ca o căsuţă).

Cei doi ursuleţi găsiţi lîngă păşunea comunală Valea Mică au devenit acum bunii noştri prieteni. Ei sînt hrăniţi zilnic cu lapte de vacă şi tot zilnic, noi, pionierii mergem să-i vedem, să observăm cît au mai crescut, ce zburdălnicii mai fac şi să ne jucăm cu ei.

Peste oarecare vreme, cînd vor creşte mai mari, aceşti puişori de urs vioi şi frumoşi vor fi dăruiţi unei grădini zoologice din ţară.

UN RĂSPUNS PE SĂPTĂMÎNA

ÎNTRE DOI PRIETENI

„Prietena mea cea mai apropiată este Simion Voica. În fiecare zi mergem împreună la şcoală. Cînd ne pregătim pentru teze, recapitulăm lecţiile împreună"...

Aşa ne scrie într-o corespondenţă eleva Sterian Cornelia din Buzău. Citind aceste rînduri m-am gîndit la frumuseţea şi folosul prieteniei, dar în acelaşi timp mi-am adus aminte de o întîmplare care m-a mîhnit.

Gică, elev în clasa a IV-a, era prieten nedespărţit cu colegul său de clasă Florin. Învăţau adeseori împreună, se ajutau în muncă, zburdau împreună la joacă, vedeau împreună filme. Îmi plăcea grozav să-i văd împreună.

Numai că, într-o bună zi, totul s-a stricat. Gică s-a ales cu nişte vînătăi pe obraz, iar Florin cu zgîrieturi pe mînă. Nu-şi mai vorbeau, nici nu se mai salutau. Se ocoleau ca nişte duşmani unul pe celălalt.

Ce se întîmplase? Cine era de vină? O minge! O biată minge. Gică l-a rugat pe Florin să-i împrumute mingea pentru două ore. Dar afară plouase zdravăn, peste tot erau băltoace de apă, pămîntul era desfundat. E de la sine înţeles că vremea nu era potrivită pentru jocul cu mingea. Totuşi Gică insista. Florin i-a explicat că nu-i poate împrumuta mingea tocmai acum, că e păcat să se murdărească.

— Şi pe urmă, gîndeşte-te, ai să te murdăreşti şi tu pe haine, ai să-ţi strici ghetele. De ce nu judeci serios lucrurile? — a căutat să-l convingă Florin.

Gică însă nici nu voia să audă. A ridicat tonul:

— Dacă-mi eşti prieten, trebuie să-mi dai mingea!

— Ba nu-i aşa — i-a răspuns Florin. Tocmai ca prieten, n-am să ţi-o dau.

— Ba mi-o dai!

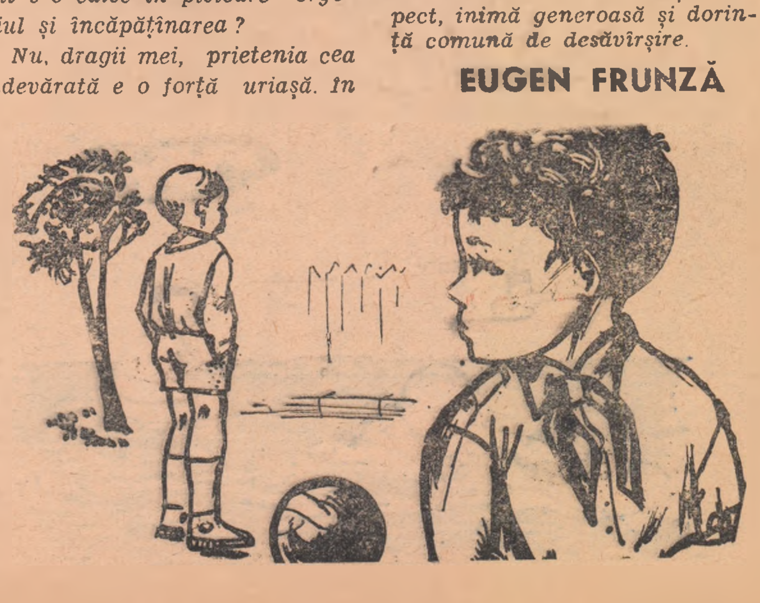
— Ba nu!

Şi atunci, nici una nici două, Gică a sărit să smulgă mingea din mîinile lui Florin. Neputînd, l-a zgîriat. S-a înfuriat şi celălalt. A ieşit o bătaie în regulă, urmată de o supărare care ţine şi astăzi.

Aflînd acestea, mărturisesc că am fost mîhnit. Aşadar, o ambiţie fără rost să fie mai presus ca prietenia? Oare atît de slabă să fie prietenia încît s-o calce în picioare orgoliul şi încăpăţînarea?

Nu, dragii mei, prietenia cea adevărată e o forţă uriaşă. În faţa ei se destramă toate măruntele neînţelegeri. Ea n-are nimic comun cu egoismul, cu invidia, cu pofta de dominaţie. Ea înseamnă înţelegere deplină, ajutor reciproc, gînduri comune şi visuri îndrăzneţe. Prietenia cere seriozitate şi respect, inimă generoasă şi dorinţă comună de desăvîrşire.

EUGEN FRUNZĂ

TE AŞTEPTAM,

Vacanţa bate la uşă. Pe tot întinsul ţării, pionierii şi şcolarii se pregătesc s-o întîmpine cum se cuvine. Trăsătura principală a activităţilor pionereşti din această vacanţă va fi dragostea şi entuziasmul cu care copiii întîmpină, alături de întregul nostru popor muncitor, marea sărbătoare naţională de la 23 August, cînd se împlinesc 20 de ani de la eliberare.

Încă de pe acum, activele pionereşti au alcătuit pentru perioada vacanţei de vară programe de activităţi interesante. Despre cîteva dintre acestea ne propunem să discutăm în paginile de faţă.

Interviul nostru

(De vorbă cu tovarăşa **Eugenia Constantinescu**, secretară a Comitetului raional U.T.M. **Tudor Vladimirescu** din Capitală, despre modul în care se va desfăşura vacanţa pionierilor şi şcolarilor).

— Ca şi în anii precedenţi, o tabără locală va fi organizată la Casa de cultură a tineretului din raionul nostru. Acolo avem condiţii dintre cele mai bune: spaţiu corespunzător, sală pentru spectacole, parc, materiale sportive. În plus, vom mai dispune de o largă bază sportivă, ce se amenajează în prezent prin munca patriotică a utemiştilor şi pionierilor.

— **Cum va funcţiona tabăra?**

— Se va deschide într-un cadru festiv la 1 iulie şi va funcţiona de trei ori pe săptămînă, pînă la 31 august.

— **Despre programul taberei ce ne puteţi spune?**

— Programul taberei a fost alcătuit din vreme. El cuprinde activităţi variate şi instructive pentru copii. Multe dintre activităţile ce vor fi organizate în tabără sînt închinate aniversării a 20 de ani de la eliberarea Romîniei de sub jugul fascist.

— **Puteţi să enumeraţi cîteva dintre aceste activităţi?**

— Desigur. Vom organiza **vizitarea locurilor istorice din Capitală şi din împrejurimi**, legate de lupta partidului în ilegalitate, şi locurile unde s-au dat lupte în timpul insurecţiei armate din august 1944. Vom organiza, de asemenea, **întîlniri ale copiilor cu activişti de partid şi de stat, cu participanţi la insurecţia armată, cu participanţi la războiul antifascist.** În luna iulie, vom **face un circuit al oraşului Bucureşti**, cu autocarele, pe tema: realizări ale regimului nostru în Capitală, precum şi un concurs gen „Cine ştie, răspunde" intitulat: **Anul 20 în patria noastră.** În preajma zilei de 23 August, va avea loc o mare serbare pionierească, urmată de un foc de tabără, pe tema „Cele 20 de primăveri". Pentru această serbare, în toate şcolile din raion se fac intense pregătiri, întrucît copiii vor să se prezinte la serbare cu un bogat program de poezii şi cîntece, unele create chiar de ei.

— **Pionierii au îndrăgit activitatea patriotică. Ei sînt dornici să-şi aducă contribuţia la întreţinerea bunurilor obşteşti, la înfrumuseţarea oraşului, a locului lor de muncă...**

— N-au fost neglijate nici asemenea acţiuni. Ne-am propus, de exemplu, să ajutăm Gospodăria agricolă de stat „Timpuri Noi" la recoltarea legumelor. Cu acest prilej, copiii îşi vor reaminti de unele lecţii făcute în timpul anului la orele de agricultură. De asemenea, vom organiza unele acţiuni de muncă patriotică pentru curăţenia parcului din incinta taberei, pentru întreţinerea bazelor sportive.

— **Dar jocuri pionereşti, activităţi sportive, sînt prevăzute în programul taberei?**

— Fără îndoială. Bunăoară, în excursia care va avea loc în pădurea Andronache, pe lîngă alte activităţi, vom organiza jocuri de orientare, semnalizarea cu fanioane, ţintaşul dibaci. Avem programat un campionat de fotbal al piticilor, concursuri de şah, de înot, de tenis de masă, concursuri de trotinete, triciclete şi biciclete.

— **Filmul, poezia, cîntecul ce loc ocupă în programul taberei?**

— Vom organiza cu copiii şi vizionări de filme şi spectacole, învăţarea unor cîntece revoluţionare şi patriotice precum şi a unor cîntece pionereşti. Sînt prevăzute apoi organizarea de simpozioane literare, de dimineţi de basm pentru cei mici, plimbări cu barca pe lacul Tei, audiţii muzicale etc. Tot în perioada vacanţei de vară, copiii vor putea vizita expoziţia ce va fi amenajată în incinta taberei cu obiectele realizate de membrii cercurilor micilor tehnicieni. După cum vedeţi, program bogat, pe care ne vom strădui să-l realizăm întocmai pentru a asigura pionierilor şi şcolarilor o vacanţă cît mai plăcută şi instructivă în tabăra locală.

A. MIRCEA

Aşa va fi!

Copiii fac roată în jurul focului de tabără şi încep programul. Pădurea se umple de cîntec, de vers:

„Cîntă-n august două-ş-trei
Toată bucuria noastră".

Pionierii au închinat focul lor de tabără zilei de 23 August.

A doua zi, în filele jurnalului de vacanţă al unităţii de pionieri de la Şcoala generală de 8 ani din comuna Călineşti, raionul Piteşti, oricine va putea citi cu bucurie: „16 august 1964 — Am avut cel mai frumos foc de tabără din viaţa noastră".

Bine, bine, veţi spune voi, dar cum o să citim despre ceva petrecut la 16 august, cînd pînă la această dată mai e destul timp?

Aveţi dreptate! Focul de tabără încă n-a avut loc, dar el este prevăzut în programul de activităţi al vacanţei, la a cărui îndeplinire copiii au şi pornit.

Acţiunile prevăzute în programul de activităţi dovedesc dragostea cu care copiii se pregătesc de pe acum să întîmpine ziua de 23 August. Am vorbit mai sus despre focul lor de tabără. Dar ei şi-au mai propus şi o vizită la muzeul Doftana. După ce vor face cunoştinţă cu cîteva aspecte din trecutul de luptă al poporului nostru, pionierii s-au gîndit să organizeze o discuţie despre „Importanţa istorică a zilei de 23 August" la care vor avea ca oaspete pe tovarăşul Mihai Badea — prim-secretar al comitetului raional de partid, şi o altă discuţie intitulată „Simboluri dragi pionereşti" în cadrul căreia il vor invita pe tovarăşul Aldea Florian, activist al comitetului raional U.T.M.

Dornici să cunoască realizările regimului democrat popular, la propunerile pionierilor Dumitrescu Cornelia, Constantina Constanţa, Vlad Constantin şi alţii, ei au prevăzut în programul lor o drumeţie la Hidrocentrala „16 Februarie" de la Corbeni, vizite la gospodăriile agricole colective şi de stat din comuna lor şi din comunele învecinate, o călătorie imaginară pe harta patriei pentru a cunoaşte marile obiective industriale.

Concret, ei îşi vor aduce contribuţia la înfrumuseţarea şcolii şi a comunei, vor merge la culesul spicelor şi al plantelor medicinale, vor ajuta la stîrpirea dăunătorilor cartofului.

O parte din acţiunile întreprinse de ei vor fi oglindite în desenele celor mai buni pionieri; cu aceste desene se va organiza în şcoală o expoziţie.

Nu lipsesc din programul lor nici întrecerile sportive la atletism, handbal, fotbal, care vor avea loc între detaşamente, învăţarea unor jocuri pionereşti, învăţarea de noi cîntece despre patrie şi partid, şezători literare, dimineţe de basm.

Citind cu atenţie programul făcut în urma entuziastelor lor propuneri, nu-ţi vine de loc greu să observi că vor avea o vacanţă plăcută.

M. CUIBUŞ

La drum cu... vacanţa

Vacanţa bate la uşa fiecărei şcoli. Cataloagele înregistrează ultimele note; şi în curînd vor intra şi ele în... vacanţă.

Pe pionierii din comuna Ştorobăneasa, raionul Alexandria vacanţa îi va găsi pregătiţi. Încă cu cîteva săptămîni în urmă, la camera pionierilor au început să sosească biletele cu propuneri pentru programul de activităţi al taberei locale. La întocmirea programului şi-a adus contribuţia întreaga unitate: activul pionieresc, pionierii din toate detaşamentele. Jocul, cîntecul, excursiile, drumeţiile şi sportul se vor împleti armonios în tot timpul vacanţei.

Iată cum au hotărît pionierii să petreacă vacanţa de vară:

În zăvoi

La marginea comunei se află un crîng de sălcii cu multă verdeaţă şi cu un rîu pentru pescuit. Glasurile vesele ale pionierilor vor umple în curînd acest loc. Pionierii vor instala aci corturi, îşi vor aduce masa de ping-pong, biblioteca volantă, jocurile de şah, mingile şi, bineînţeles, că tot aici vor instala şi o mică bucătărie de campanie.

De aici vor răsuna pînă departe glasurile pionierilor care în după-amiezele destinate cîntecului au hotărît să înveţe cîntecele: „Creşti republică, patria mea", „Cuvîntul de pionier", „De-aş avea un milion de inimi", „Cîntec pentru 23 August" şi altele. Tot aici, sub îndrumarea tovarăşei instructoare de pionieri vor învăţa poezii ca „Zi de august" de Ion Brad, „Partid, soare de mai" de Tiberiu Utan şi altele pe care pionierii le vor recita la focul de tabără din poieniţa de la marginea rîului, pe care îl vor organiza în cinstea zilei de 23 August — măreaţa aniversare a eliberării patriei. Tot pentru focul de tabără pionierii vor pregăti montajul literar „Te slăvim măreaţă sărbătoare", dansul cu temă „Jocuri pionereşti" şi o scenetă.

Dansatorii vor avea la dispoziţie timpul suficient pentru învăţarea şi repetarea unor dansuri populare locale ca: Ariciul, Pomuleţul, Sitele, Cîrligul, Balta şi Bumbacul pe care le vor prezenta atît la cele 4 spectacole de la ariile de treier de la Beiu şi Ştorobăneasa cît şi pe scenele căminelor culturale din comunele vecine.

În programul de activităţi al taberei la loc de cinste se află şi...

Munca patriotică

Pionierii îi vor ajuta pe colectivişti la recoltatul roşiilor şi mazării, la repicatul roşiilor de toamnă, la strînsul spicelor, la combaterea dăunătorilor cartofului... În timpul cît va dura vacanţa de vară, tovarăşele Floarea Lupu şi Gica Bădici — îngrijitoarele de la ferma de păsări a gospodăriei vor avea (din cînd în cînd) ajutoare. Pionierii au hotărît să le ajute la hrănirea păsărilor, la căratul apei, curăţatul şi măturatul coteţelor şi strîngerea ouălor.

Pionierii claselor a VII-a vor ajuta bucuroşi la stupină. Cu această ocazie vor învăţa practic cum se extrage mierea, cum se îngrijesc albinele în timpul verii, vor urmări dezvoltarea puietului în stup şi altele.

În dimineţile răcoroase pionierii vor merge la strînsul plantelor medicinale, căci au hotărît ca pînă în toamnă să predea 120 kg muşeţel uscat, 5 kg flori de soc, 1/2 kg mac, şi alte cantităţi de sunătoare, rădăcină de iris, albăstrele etc.

Vor continua lucrările de îngrijire a lotului experimental şcolar şi a grădinii de flori din faţa şcolii.

DRUMEŢIILE ŞI EXCURSIILE au şi ele un loc important în program. Giurgiu cu Podul prieteniei, cu fabrica de zahăr şi şantierul naval, Turnu Măgurele cu Combinatul de îngrăşăminte chimice,

VACANȚĂ DRAGĂ!

București · cu Muzeul de istorie al partidului, Piața palatului, Palatul pionierilor, Muzeul satului, nenumărate cartiere de blocuri noi — iată doar cîteva din excursiile cu o durată mai lungă pe care le vor face.

Drumețiile la Atîrnați-Mîrzănești, Brînceni-Țigănești-Alexandria și Smîrdioasa-Cervenia-Conțești din raionul Zimnicea — vor fi făcute cu bicicletele. Albumul cu vederi și fatografii îi va ajuta să cunoască colțuri pitorești ale țării și construcții noi pe tot cuprinsul patriei.

În tabăra din Zăvoi vor sosi în luna august cîțiva oaspeți de seamă: tovarășul Gheorghe Popa, instructor al comitetului raional P.M.R., un luptător antifascist, un brigadier fruntaș de la G.A.S. Ștorobăneasa și un colectivist fruntaș, care le vor vorbi copiilor despre trecutul de luptă al partidului și despre marile realizări ale patriei noastre în ultimii 20 de ani.

Concursurile „Cel mai bun recitator“, „Cel mai bun solist“ și „Cel mai bun povestitor“ vor prilejui pionierilor învățarea de noi cîntece și poezii. Micii școlari vor participa la o adunare intitulată „Cinstea de a fi pionier“ pe care o pregătesc pionierii, iar în mai multe rînduri vor avea prilejul să asiste la spectacolele teatrului de păpuși al taberei care va prezenta pentru ei piesele „Ridichea uriașă“, „Capra cu trei iezi“ și „Cei trei ursuleți“. Tot pentru micii școlari se vor pregăti și cîteva seri de basm.

Pionierii își vor petrece serile în fața televizorului, căci pe toată perioada vacanței, colectiviștii le-au pus la dispoziție televizorul colectivei.

Un loc important în programul de activități al taberei locale de la Ștorobăneasa, raionul Alexandria îl ocupă și

Sportul

Echipele selecționate de handbal și fotbal ale taberei se vor întrece cu pionierii din comunele Atîrnați, Cervenia și Smîrdioasa. Pînă atunci vor participa la întreceri pe detașamente. Șahiștii vor organiza un campionat de șah, iar tovarășa instructoare îi va învăța pe pionieri 10 jocuri sportive în aer liber. Pentru focul de tabără în cinstea zilei de 23 August pionierii vor pregăti și un program de gimnastică artistică.

Pentru ziua de 20 iunie — tradiționala zi de întîlnire a pionierilor din această comună cu foștii pionieri ai școlii — se pregătește pe lîngă serbarea cu cîntece și dansuri, și o întîlnire de handbal cu cele mai bune echipe din școală.

În îndeplinirea programului de activități al taberei locale, pionierii din Ștorobăneasa vor avea un prieten nedespărțit VESELIA — care îi va însoți peste tot.

E. ROȘCA

Ceremonialul pionieresc în tabără

I

Ceremonialul pionieresc pentru deschiderea festivă a taberei

La sunetul goarnei, pionierii se adună în careu, pe detașamente, cu steagurile detașamentelor în frunte, în ordinea numerelor acestora.

În dreapta detașamentului nr. 1 stă garda drapelului unității formată din 3 pionieri. Trompetiștii și toboșarii se așază lîngă catarg, în semicerc, cu fața la deschiderea careului. În fața catargului stă garda drapelului tricolor al taberei.

În partea dreaptă a fiecărui detașament stau stegarul și instructorul detașamentului. Președintele detașamentului stă la distanța de 3 pași în fața detașamentului.

În fața careului stau președintele unității și instructorul superior de pionieri. Tot în față este așezată masa la care iau loc colectivul de conducere al taberei și invitații.

Președintele unității comandă: „Unitate, pentru aducerea drapelului unității, drepți!“ Garda unității care se află în partea stîngă a careului merge să ia drapelul. La reîntoarcere, garda intră în careu prin partea dreaptă, ocolește prin interior careul și se așază la locul de unde a plecat. În timp ce garda aduce drapelul unității se bat tobele și se sună din trompete sau se intonează un cîntec despre patrie sau partid. Președinții de detașamente, președintele unității și instructorii de pionieri schițează salutul pionieresc pînă cînd garda ajunge la locul stabilit în careu. Președintele unității comandă: „Pe loc repaus“, apoi comandă: „Detașamente, pentru raport, fiți gata!“. Președinții detașamentelor se întorc și comandă: „Detașament, pentru raport, drepți!“. Apoi, în pas alergător, vin și se opresc în fața președintelui unității la 3 pași distanță de acesta. Primul președinte de detașament schițează salutul și rostește: „Salut voios de pionier“, apoi raportează: „Tovarășe președinte de unitate, detașamentul nr.... cu un efectiv de.... pionieri, prezenți..., absenți.... motivați sau nemotivați este gata pentru deschiderea festivă a taberei“. Următorii președinți schițează numai salutul și raportează. Ultimul președinte de detașament, după terminarea raportului, rostește salutul pionieresc. Rostirea salutului pionieresc de către ultimul președinte de detașament este semnalul cînd președinții se întorc la detașamentele lor și comandă: „Detașament, pe loc repaus!“.

Președintele unității comandă: „Unitate pentru raport, drepți!“. Se întoarce spre instructorul superior, schițează salutul, rostește „Salut voios de pionier“, apoi raportează: „Tovarășe instructor superior, unitatea de pionieri din tabăra... cu un efectiv de... pionieri, prezenți ..., absenți... motivat, nemotivat, este gata pentru deschiderea festivă a taberei. Salut voios de pionier“. Instructorul superior dă mîna cu președintele unității, după care rostește chemarea: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata“. Pionierii răspund: „Sînt gata întotdeauna“, schițînd salutul pionieresc.

Președintele unității comandă: „Unitate, pe loc repaus“.

Instructorul superior anunță scopul adunării, apoi dă cuvîntul tovarășului care înmînează drapelul tricolor al taberei, delegat desemnat de comandamentul de organizare a vacanței de vară. La comanda instructorului superior de pionieri: „Unitate, pentru primirea drapelului tricolor al taberei, drepți“, președintele unității primește drapelul tricolor pe care-l sărută, se angajează în numele unității că-l va păstra cu cinste și îl predă gărzii drapelului taberei.

Președintele unității comandă: „Unitate, pentru ridicarea drapelului tricolor al taberei, fii gata“. Drapelul este ridicat în sunetul trompetelor care execută onorul la drapel sau se intonează un cîntec despre patrie sau despre partid. În acest timp, toți pionierii și instructorii schițează salutul.

După ridicarea drapelului tricolor instructorul superior rostește chemarea: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata“. La care pionierii răspund: „Sînt gata întotdeauna“.

Președintele unității comandă: „Unitate pe loc repaus“. Instructorul superior dă cuvîntul directorului taberei, care aduce la cunoștința pionierilor programul de activități al taberei. Președintele unității comandă: „Unitate, drepți!“, se întoarce spre instructor, schițează salutul pionieresc și raportează: „Tovarășe instructor superior, adunarea pentru deschiderea festivă a taberei a luat sfîrșit. Instructorul superior rostește chemarea, la care pionierii răspund schițînd și salutul. Președintele unității comandă: „Unitate, pentru ducerea drapelului unității și a steagurilor de detașament, fii gata! Garda pleacă tot prin interiorul careului cu drapelul unității urmată de steagurile de detașament în sunetul tobelor, trompetelor sau al unui cîntec pionieresc.

Ca și la aducerea drapelului unității și la plecare președinții și instructorii schițează salutul pionieresc.

II

Ceremonialul pionieresc pentru închiderea festivă a taberei

Ceremonialul pionieresc se desfășoară ca și la deschiderea festivă a taberei, înlocuindu-se cuvintele „pentru deschiderea festivă“ cu „închiderea festivă a taberei“.

Directorul taberei face o analiză asupra activității desfășurate în tabără.

Președintele unității comandă: „Unitate, drepți!“. Instructorul superior dă chemarea sub drapelul tricolor al taberei. Apoi președintele unității comandă: „Unitate, pentru coborîrea drapelului tricolor al taberei, fii gata“. În timp ce se coboară drapelul, se dă onorul sau se cîntă un cîntec despre patrie sau partid, toți pionierii și instructorii schițînd salutul. Garda predă drapelul președintelui unității și acesta îl înmînează delegatului desemnat de Comitetul de organizare a vacanței de vară. Totodată ei aduc mulțumiri partidului pentru condițiile minunate pe care le-au avut în tabără.

Președintele unității se întoarce spre instructor și raportează: „Tovarășe instructor superior, adunarea de închiderea festivă a taberei a luat sfîrșit“. Instructorul superior dă chemarea, toți pionierii răspund. Apoi președintele unității comandă: „Unitate, pentru ducerea drapelului unității și a steagurilor de detașament, fii gata!“. Garda și stegarii pleacă, președinții și instructorii de pionieri schițează salutul. În acest timp se cîntă un cîntec pionieresc.

III

Ceremonialul pionieresc de ridicare și coborîre a drapelului tricolor al taberei în celelalte zile

Fiecare zi de tabără se deschide cu ceremonialul de ridicare a drapelului tricolor al taberei și se închide cu ceremonialul de coborîre.

La ceremonialul zilnic de ridicare și coborîre a drapelului taberei nu se mai aduce drapelul unității și nici steagurile detașamentelor.

La careul pentru ridicarea drapelului, garda se așază cu drapelul taberei în fața catargului.

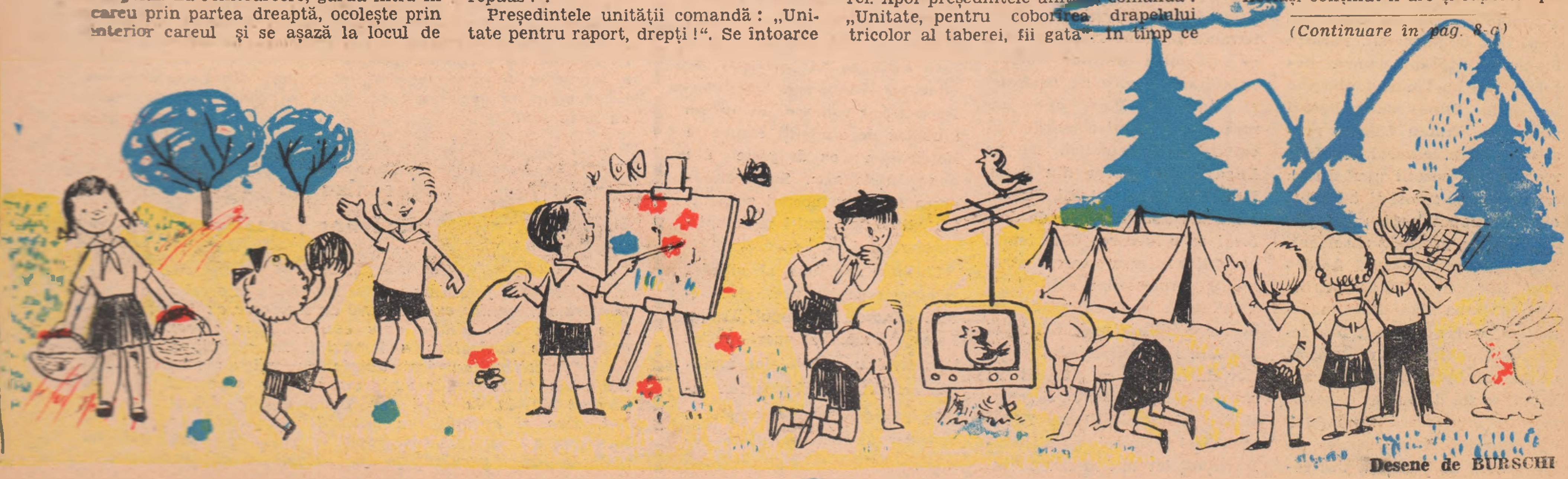
Ceremonialul începe cu comanda președintelui unității care spune: „Detașamente, pentru raport, fiți gata!“. Președinții de detașament se întorc și comandă: „Detașament, pentru raport, drepți!“. Apoi, în pas alergător, vin și se opresc în fața președintelui unității și raportează pe rînd: „Tovarășe președinte de unitate, detașamentul de pionieri nr... cu un efectiv de... pionieri,

prezenți... absenți.... motivat.... nemotivat este gata pentru ridicarea drapelului tricolor al taberei“.

Același conținut îl are și raportul pre-

(Continuare în pag. 8-9)

Desene de BURSCHI

IV

A treia etapă a evoluției materiei ne vii spre viață

Acad. Prof. E. Macovski

Din numerele precedente ale Scînteii pionierului (nr. 9, 10, și 11 1964) ați aflat cum gazele din prima atmosferă a pămîntului sub acțiunea radiațiilor luminoase ale soarelui, a radiațiilor elementelor radioactive din scoarța pămîntului și a descărcărilor electrice din atmosferă, se combinau între ele și formau diferite substanțe organice, care se adunau în apele mărilor și oceanelor primare. Aceasta a fost prima etapă a evoluției materiei ne vii spre viață, etapă care poate fi numită „etapa formării substanțelor organice". Apoi, cînd condițiile mediului au devenit prielnice, aceste substanțe organice au început să se aglomereze, formînd un fel de material vîscos care, sub forma unor picături mici, pluteau în apa mărilor primitive. Picăturile acestea, numite picături de coacervate, prin evoluție s-au transformat la un moment dat în materie vie primitivă. Această a doua etapă a evoluției materiei ne vii spre viață, poate fi numită „etapa formării și evoluției coacervatelor". Toate acestea s-au petrecut cu multe milioane de ani în urmă.

Materia vie primitivă, care s-a format din coacervate evoluate, era mult mai simplă decît materia vie din ființele actuale. Ea avea și alte însușiri. Astfel, materia vie primitivă nu putea să respire, fiindcă atunci cînd a existat ea nu era oxigen liber în atmosferă. De aceea, putem să afirmăm că primele ființe care s-au format din materia vie primitivă se deosebeau fundamental de actualele ființe vii. De altfel, aceste ființe primitive nu aveau încă structura celulară și nu erau nici animale, nici plante, deoarece în condițiile de atunci plantele și animalele nici nu puteau să existe. Ca hrană, ființele primitive utilizau diverși compuși organici ce erau dizolvați în apa mării. Acești compuși pătrundeau

în materia vie primitivă și se transformau acolo în compuși mai simpli, iar energia rezultată din aceste transformări servea la menținerea vieții ființelor respective.

Cu timpul însă, ființele primitive au evoluat, structura lor devenind tot mai asemănătoare cu aceea a unor celule. Acelea dintre ele care pluteau în apa mării aproape de suprafață, erau supuse acțiunii luminii solare. Noi știm că razele soarelui acționează asupra organismelor vii. E suficient, de exemplu, să facem o baie de soare, ca pielea noastră să se roșească ; dacă stăm deodată prea mult la soare, putem să ne alegem chiar cu arsuri grave. Dacă însă facem băile de soare cîte puțin, în mod rațional, atunci pielea noastră devine cu timpul brună și atunci putem să stăm la soare oricît de mult, fără nici un pericol. Explicația este simplă. Razele soarelui irită pielea noastră. La această acțiune iritantă, materia noastră vie răspunde prin formarea compușilor colorați în brun. Asemenea produși colorați „absorb" (opresc) razele solare, nu le lasă să pătrundă în organism și feresc corpul nostru de acțiunea lor iritantă. Acum putem să ne închipuim ce s-a întîmplat odinioară cu ființele vii primitive. Și în ele, sub influența iritantă a razelor de soare, se formau compuși colorați care absorbeau razele solare și le apărau de acțiunea vătămătoare a acestor raze ; culoarea acestor compuși era albastră-verzuie. Avem dovezi că energia luminii solare absorbite cu ajutorul compușilor coloranți amintiți, era utilizată de ființele primitive pentru descompunerea apei în hidrogen și în oxigen. Hidrogenul se unea cu diferite substanțe aflate în materia vie a ființelor primitive, iar oxigenul — nefiind folosit de aceste ființe, se elimina ajungînd în aer. Astfel a apărut, pentru prima oară în istoria pămîntului, în aer, oxigen liber și, pe măsură ce timpul trecea, cantitatea lui devenea tot mai mare.

Ultimul articol din ciclul „Apariția vieții pe pămînt" va fi publicat în numărul următor al gazetei noastre.

Traian Lalescu

(1882-1929)

Matematicianul romîn Traian Lalescu a fost unul dintre întemeietorii școlii matematice romînești, autor a numeroase lucrări de specialitate apreciate și peste hotare. Figură de seamă a științei romînești, Traian Lalescu a adus un mare aport la dezvoltarea științelor matematice în țara noastră, contribuind la formarea și educarea unor noi cadre de matematicieni.

Traian Lalescu s-a născut în anul 1882 în București. Părinții lui au fost țărani, oameni nevoiași care nu-l puteau întreține în școală. După multe lipsuri materiale, Traian Lalescu reușește să termine liceul din Iași, unde a fost socotit unul dintre cei mai sirguincioși și talentați elevi. Pasionat pentru științele matematice, proaspăt absolvent, Traian Lalescu solicită Academiei Romîne o bursă pentru a-și continua studiile de matematică, cerere care i-a fost refuzată. Mai tîrziu el reușește la examenul de admitere la Școala națională de poduri și șosele pe care o urmează timp de 3 ani. Ulterior el se înscrie la Facultatea de Științe a Universității din București pe care o termină în anul 1905. Dornic de a-și putea continua studiile, cu ajutorul unei burse modeste, el pleacă la Paris unde urmează ca student cursurile Facultății de matematică de pe lîngă Universitatea din Paris. După doi ani de studii, Traian Lalescu își susține teza de doctorat cu o lucrare din teoria ecuațiilor integrale care a atras atenția profesorilor săi.

Întors în țară cu titlul de doctor în științe matematice, el lucrează în învățămîntul superior, la început ca asistent la catedra de geometrie descriptivă a Universității din București. Mai tîrziu este numit conferențiar, iar din anul 1916 lucrează ca profesor universitar. Însetat de cunoștințe, nemulțumindu-se niciodată cu ceea ce cunoștea, deși era doctor în științe matematice și profesor universitar, se înscrie ca simplu student la Școala superioară de electricitate pe care o absolvă obținînd și diploma de inginer electrician.

În anul 1920 Traian Lalescu este numit director al Școlii Politehnice din Timișoara a cărei înființare se datorește în mare măsură și insistențelor sale.

În întreaga sa activitate de educator și profesor, Traian Lalescu a fost cunoscut ca un om apropiat de studenți cărora le împărtășea cu dragoste din cunoștințele sale. Sub conducerea sa și-au început activitatea științifică mulți matematicieni romîni.

Slujitor merituos al științei romînești pentru prestigiul căreia a luptat tot timpul, Traian Lalescu a adus un aport prețios în dezvoltarea științelor matematice, pentru răspîndirea acestei științe, pentru creșterea cadrelor de matematicieni romîni.

Noutăți tehnice din țara noastră

O nouă metodă de reparare a vetrelor la cuptoarele Martin

La Combinatul Siderurgic Hunedoara s-a experimentat o metodă nouă de lucru care reduce timpul de reparare a vetrelor de la cuptoarele Martin. După evacuarea șarjei se întinde pe vatră un strat gros de magnezie și unul de șpan provenit de la laminoare. Se face apoi încălzirea necesară și se încarcă cuptorul. În acest fel, oprirea pentru reparații durează 3—4 ore, față de 5—8 ore cît erau necesare înainte. În prezent noua metodă este pe cale de a fi extinsă.

Viteze sporite de foraj

Întreprinderile de foraj au fost dotate în acest an cu noi instalații produse de industria noastră constructoare de utilaj petrolifer. Aceste utilaje moderne permit sondorilor să aplice pe scară mai largă metode noi și economice de lucru. Forajul cu turbina s-a extins la aproape 66 la sută din volumul total al lucrărilor de foraj. În acest fel sondorii din Valea Prahovei de exemplu, au sporit viteza de lucru în primele luni ale anului cu 30 la sută.

Mecanizarea lucrărilor forestiere

Exploatările forestiere au fost înzestrate în acest an cu 1 500 ferăstraie mecanice, cu peste 200 de tractoare, cu 70 de funiculare și cu alte utilaje care contribuie la mecanizarea lucrărilor de exploatare a lemnului. În ultimii ani exploatările forestiere au fost dotate cu mii de mașini și utilaje de mare randament. Ca urmare a acestui fapt în prezent 50—60 la sută din lucrările de doborît, secționat, scos și apropiat se execută mecanizat, iar cele de încărcare a lemnului — în proporție de 55—60 la sută, îndeplinindu-se indicii prevăzuți pentru ultimul an al șesenalului.

ȘCOALA NOASTRĂ SPORTIVĂ

Ce trebuie să știe un alergător de viteză

Mijlocul prin care se poate însuși o alergare corectă în linie dreaptă îl reprezintă alergarea repetată — cu accelerări pe unele porțiuni. **Alergarea se începe în ritm lent, cu pași mici, mărind treptat lungimea pașilor și frecvența lor.**

În tot timpul creșterii vitezei mișcările elevului trebuie să fie **relaxate, degajate, fără încordări.**

Schimbările de viteză nu trebuie să se petreacă brusc, iar oprirea din alergare să nu se facă dintr-o dată, ci scăzînd viteza treptat.

Greșelile ce trebuie evitate sînt: **alergarea pe călcîie, alergarea cu picioarele îndoite (îngenuncheată), aplecarea exagerată a corpului înainte sau rămînerea lui pe spate, lăsarea capului pe spate, alergarea cu picioarele lateral, legănări ale trunchiului în timpul alergărilor, încordarea umerilor, coatele prea îndepărtate de trunchi, întinderea brațelor în jos sau lateral.**

După ce bazele tehnice ale alergării au fost însușite și elevul **știe să alerge corect, se folosesc alergări pe distanțe fixe: 30-60 m.**

După demonstrarea și explicarea de către profesor a poziției „pe locuri“ elevii iau această poziție unde vor fi corectați individual. Apoi se trece la poziția „gata“. La început, plecările din start nu se iau la semnal, ci individual, fără comandă. După ce și-au însușit bine pozițiile, se folosesc plecări la semnal.

La pornirea din start nu trebuie să se îndrepte corpul prea devreme, sau să se plece cu piciorul din față, și nici să se înceapă alergarea cu pași mari. **Acestea sînt mișcări ce duc la îngreunarea creșterii vitezei.**

Pentru a vă obișnui cu o alergare degajată, e bine ca după ce ați ajuns la o oarecare viteză, să „stingeți motoarele“ lăsîndu-vă să alergați din inerție cîțiva pași (7—8), apoi din nou alergați din forță. Trecerea aceasta de la alergarea din forță la cea din inerție și apoi din nou din forță nu trebuie să fie bruscă.

Atacul corect al firului de sosire are o mare importanță pentru obținerea unui loc mai bun în serie, în cazul cînd 2-3 elevi sosesc apropiați. Elevul trebuie să învețe aplecarea rapidă a trunchiului înainte, ducerea brațelor înapoi. La început prin mișcări rare trebuie învățat corect atacul firului de sosire. Este foarte important ca după trecerea liniei de sosire să nu ne oprim brusc, ci să continuăm alergarea încă 10-20 m.

Garanția unor succese din ce în ce mai mari în atletism? Iat-o: antrenament, antrenament și iarăși antrenament!

Prof. GHEORGHE OLARU

Selecționata noastră de fotbal va merge la Tokio!

Stadionul „Vasil Levski“ din Sofia a găzduit, duminică 31 mai, cea de-a doua întîlnire de fotbal dintre echipele olimpice ale R. P. Romîne și R. P. Bulgaria. Ca și în prima întîlnire, disputată la București, și pe care olimpicii noștri au cîștigat-o (2—1), și la Sofia victoria a fost de partea noastră.

Meciul a fost foarte disputat din primul pînă în ultimul minut de joc, acțiuni fulgerătoare succedîndu-se de la o poartă la alta. Avantajați de terenul propriu, jucătorii bulgari atacă cu insistență de la începutul partidei, dar acțiunile lor se lovesc de un adevărat „zid viu“. Dan, Kozka, Nunweiller III, Greavu și, în ultimă instanță, Suciu, rezolvă cu promptitudine atacurile adverse.

Cei care înscriu sînt însă jucătorii romîni. Jenei îl deschide pe Ionescu, acesta din urmă centrează în careu și Kozka, ieri cel mai bun jucător din echipa noastră, reia imparabil în plasă, făcînd inutilă intervenția portarului bulgar. 1—0! încurajată de înscrierea golului în minutul 41, echipa noastră joacă în continuare calm și organizat, creîndu-și noi situații de gol, ratate însă de Ionescu, Avram și Crăiniceanu.

Partida la sfîrșit cu scorul de 1—0, în favoarea echipei noastre, care se califică astfel, în urma dublei victorii repurtate în fața echipei bulgare, pentru turneul olimpic de la Tokio.

MARIUS POP

Trecerea normelor Insignei de polisportiv — mîndria fiecărui pionier

Pregătirea și trecerea normelor Insignei de polisportiv constituie unul din importantele mijloace de atragere a elevilor în practicarea organizată și sistematică a sportului.

Concursul pentru Insigna de polisportiv se organizează pe grade și pe categorii de vîrstă, pionierii încadrîndu-se la gradul I la vîrsta de 12-15 ani. Pentru vîrsta aceasta se acordă o insignă specială.

La Școala medie nr. 10 din București, vestea despre organizarea concursului pentru Insigna de polisportiv a fost îmbrățișată cu mult entuziasm de pionieri, aceștia manifestîndu-și dorința și bucuria de a fi prima promoție de purtători ai acestei insigne. Pregătirea a început firește, în cadrul orelor de educație fizică și în cele de cerc sportiv. După ce partea teoretică a fost lămurită am trecut la rezolvarea părții practice.

Pregătirea s-a desfășurat în mai multe etape. În fiecare etapă s-a urmărit dezvoltarea anumitor calități și inițierea în tehnica probelor de concurs.

Prima etapă a constituit-o perioada trimestrului I, care s-a axat pe atletism, urmărindu-se ca, paralel cu pregătirea fizică, fiecare elev să învețe să alerge, să sară și să arunce corect.

Etapa a II-a a cuprins învățarea și perfecționarea exercițiilor din complexul de gimnastică, flotările și cățărările precum și schiul.

În perioada vacanțelor de iarnă și primăvară s-au organizat trei excursii la „Poiana Izvoarelor“, Sinaia și Bușteni, prilej minunat pentru practicarea sporturilor de iarnă și a turismului.

La concursul de atletism de la Palatul pionierilor ne-am prezentat cu un lot numeros obținînd locul I pe raion și calificarea multor pionieri în finala pe Capitală. Rezultate valoroase au obținut pionierii Magheru Gheorghe, Amza Isma, Iuga Eleonora, Lăcătușu Minna, Lazăr Călin, Livianu Vanda, Popîrlan George, Mihăilă Vladimir, Grigore Ion etc.

Duminicile sportive, concursurile pentru cel mai bun alergător, săritor, aruncător, campionatele pe clase și școală au constituit mijloace eficiente de pregătire și stimulare a pionierilor în vederea normelor cerute de concurs.

Normele și baremurile pentru Insigna de polisportiv a dat posibilitatea elevilor să-și confrunte rezultatele cu cerințele și a constituit un stimulent în realizarea de performanțe cît mai valoroase.

În prezent așteptăm încălzirea vremii pentru a putea trece și normele la înot — ultima probă rămasă — apoi pe pieptul celor 300 de pionieri va străluci Insigna de polisportiv.

Cercul sportiv al Școlii medii nr. 10, București

SPORT

Pentru Insigna de polisportiv

Zilele trecute, pe stadionul din localitate, s-au adunat o mulțime de pionieri și școlari. Unii dintre ei ca spectatori, dar cei mai mulți ca participanți la întrecerile de atletism pentru obținerea Insignei de polisportiv.

Nici nu vă închipuiți cît de puternic au răsunat aplauzele pentru pionierii Suța Eugenia, Chirețu Violeta, Știrosu Constantin și Știrosu Nicolae, care au obținut rezultate frumoase la alergări viteză.

Atunci, s-au distins prin grație și corectitudine în mișcări la gimnastică — și pionierele Filipescu Maria, Georgescu Florica, Neagoe Mariana, Talianu, Elena și Diaconescu Maria.

CÎRSTIAN VICTORIA
cl. a VI-a,
Școala medie Stîlpeni,
raionul Mușcel

Doi fruntași

Douăzeci și cinci de băieți aleargă aproape unul lîngă altul în proba de viteză, 60 m plat. Hai Tu-dor!... hai Tudor!... încurajările pentru reprezentantul școlii noastre nu mai contenesc...

Iată, primul care trece linia de sosire e Tudor Silvian, colegul nostru din clasa a VII-a B.

Bravo, Tudore!...

Cu felicitări, am încurajat-o și pe Dinescu Victoria, cîștigătoarea probei de 300 m fond.

Și de data aceasta colegii noștri și-au respectat angajamentul: „primii la învățătură și primii în sport“.

DRAGNEA GH. FLORICA
cl. a VII-a A,
comuna Brănești,
raionul Urziceni

AGENDA SPORTIVĂ

Philip Noel-Baker, laureat al Premiului Nobel pentru pace pe anul 1959 a fost unul din atleții de frunte englezi. A participat la olimpiadele din 1912 — Stockholm, și Anvers — 1920 obținînd medalia de argint la 1 500 de m. El a fost și căpitanul lotului olimpic englez.

În Jamaica trăiesc 2 frați gemeni considerați cei mai buni atleți gemeni. Au 1,75 m înălțime, 68,8 kg greutate, seamănă perfect și aleargă amîndoi 400 m plat. Recordurile lor sînt 47,7 sec. și respectiv 47,6 sec. Este vorba de Malcolm și Melvill Spence.

În insula Tahiti aruncarea suliței se execută altfel decît cunoaștem noi. Astfel, atleții aruncă într-o nucă de cocos fixată în vîrful unei prăjini de 12 m. Cîștigă cel care nimerește primul nuca.

În Grecia antică, la jocurile olimpice se alerga doar distanța de 192 m. Alergătorul care fura startul era sancționat cu... bătaie cu nuiele. Apoi putea să se prezinte din nou la start.

La Neapole, acum cîțiva ani, s-a organizat un concurs de marș, pe distanța de 25 km. Concurenții aveau peste... 70 de ani. După ce pe parcurs au abandonat doi, a cîștigat Francesco Caruso în vîrstă de 73 de ani. El era cel mai... tînăr concurent.

La Olimpiada din 1900 de la Paris, în proba de 100 m plat atletul american Thomas Burke a fost primul alergător care a luat startul de jos. Concurenții și arbitrii s-au minunat intirzînd plecarea în cursă crezînd că atletul își face... rugăciunea. Acesta însă nu-și făcea...rugăciunea, ci aducea o inovație valoroasă în tehnica plecării în cursele de viteză. De altfel a și cîștigat întrecerea cu timpul de 12 secunde.

Steagul olimpic cu cele 5 cercuri înlănțuite simbolizează înfrățirea celor 5 continente: Europa (inel albastru), Asia (inel galben), Australia (inel verde), America (inel roșu) și Africa (inel negru).

A IX-a ediție a jocurilor olimpice a avut loc la Amsterdam între 23 iulie și 12 august 1928. Acestea au fost primele jocuri olimpice la care au concurat și femeile.

De unde pornesc caii de foc

Autocarul ne poartă lin pe panglica şoselei, spre marginea oraşului Craiova. Pionierii nu se mai satură să privească din goana maşinii blocurile muncitoreşti cu linia lor modernă, adevărate palate de beton şi de sticlă. Dar, iată că autocarul virează spre dreapta, pe o vastă şosea asfaltată, pe ale cărei margini strălucesc mii şi mii de panseluţe, petunii şi trandafiri. Din loc în loc, stîlpii cu becuri de neon, asemănători unor braţe atotputernice, luminaţi de soare, aruncă pe şosea umbre curbe. Şi iată-ne ajunşi la Uzina „Electroputere". În faţa noastră se află o clădire modernă cu o sală de aşteptare, mobilată modern, şi cu biroul de comandă al porţii automate care, la o simplă apăsare de buton se ridică sau se lasă-n jos.

...Pătrundem în uzină. Din marile hale străbat pînă la noi zgomote de ciocane, de motoare în funcţiune... Iată, în partea opusă halelor se vede laboratorul şi staţia pentru încărcarea tuburilor cu oxigen. Parcă ar fi o gară cosmică!

Printre halele mari ale fabricilor şerpuieşte o şosea asfaltată. Pretutindeni flori! Panourile de onoare parcă ne cheamă să privim cu admiraţie fotografiile muncitorilor fruntaşi în întrecerea socialistă. Intrăm în hala unde se află locomotivele Diesel-electrice. Munca-i în toi. Locomotivele sînt aliniate ca la o cursă. Privite de jos în sus ele par nişte uriaşi de oţel, „caii de foc" ai epocii noastre. Pionierii stau de vorbă cu muncitorii, vor să afle cît mai multe lucruri despre munca lor, despre uzină...

Timpul trece pe negîndite. Vizita noastră s-a sfîrşit. Sîntem din nou în autocar, trecem din nou salutînd cu privirile blocurile noi de pe Calea Bucureşti.

STANCIU SORIN
cl. a VI-a B, Şcoala medie nr. 2, Craiova

FRUMOASĂ ŞI BOGATĂ EŞTI PATRIA MEA Socialistă

ŢARA MEA

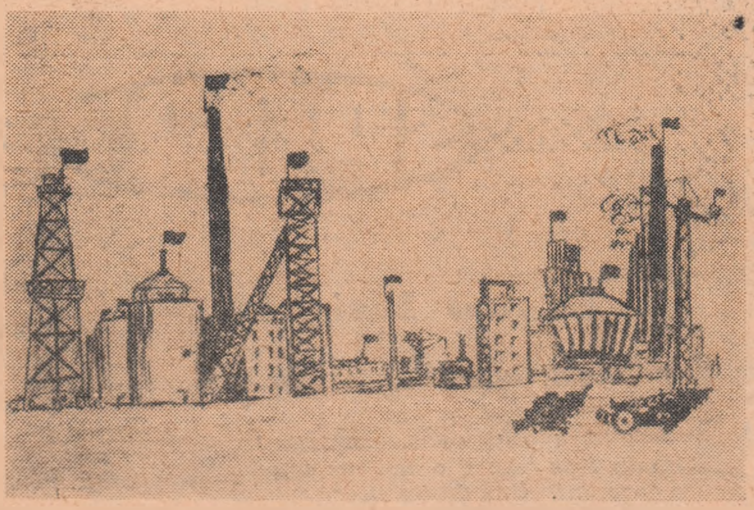
O, ţara mea, izvor de bogăţie,
Tu ai păduri de poezie;
Şi pe-ale tale braţe
Ai cununi de munţi înalţi,
Acoperiţi de brazi.

Pe palma ta curată
Curg fluvii, multe ape
Şi cîntul lor îl simt aproape.

Aud corul uzinelor impunător
În glasul tău.
Şi foşnetul holdelor cu spicul des
Şi talăngile turmelor pe şes...

Ţara mea iubită, chipul tău,
Chipul tău luminos ca primăvara,
Înţelepciunea ta
Le port ca pe-un tezaur în inima mea.

MOLDOVAN SMARANDA
cl. a IV-a, Şcoala medie nr. 40, Bucureşti

PEISAJ INDUSTRIAL
desen de CRISTIAN V. FLORENTIN clasa a IV-a B, Şcoala de 8 ani din comuna Brăneşti, raionul Tîrgovişte, regiunea Ploieşti.

O ÎNTÎMPLARE ÎN OAŞ

Venisem cu alte treburi pe aeroportul Aviasan din Baia Mare cînd, deodată, telefonul de pe biroul dispecerului a sunat prelung, întrerupîndu-ne discuţia. La capătul celălalt al firului, vocea grăbită a telefonistei de serviciu anunţa scurt:

— Vorbiţi cu Tarna Mare.

Convorbirea a durat doar două minute. În cea mai îndepărtată comună din nordul Maramureşului, la Tarna Mare, un copil avea nevoie de ajutor. Jucîndu-se cu alţi băieţi de seama lui, căzuse de pe o stivă de lemne fracturîndu-şi piciorul. Se impunea transportarea urgentă a accidentatului, la cel mai apropiat spital.

Am cerut aprobarea comandantului şi împreună cu pilotul Ioan Cărăuşu ne-am urcat în avion. Drumul a durat cîteva zeci de minute. La poalele munţilor Oaşului, aparatul a făcut un viraj scurt şi a aterizat pe o pajişte din apropierea comunei.

Ne-a întîmpinat doctorul Gheorghe Lungu. Micul oşean primise de acum toate îngrijirile şi se simţea mai bine. A privit întrebător pasărea de metal, apoi părinţii şi, ajutat de medic şi de pilot, s-a urcat în carlingă.

Rămas cu părinţii, am încercat să-i liniştim. Nu era nevoie însă. Medicul comunei ne-o luase înainte. De altfel, nu era la primul caz cînd în ultimii ani avionul Aviasan luase în acelaşi mod oameni sau copii bolnavi din comună şi îi transportaseră urgent la spital. La puţin timp, aceştia s-au întors sănătoşi acasă.

...Povesteşte Ion Sima, om la patruzeci de ani. Comuna lor era pe vremuri un sătuc izolat de tot restul ţării. Lumea trăia în lipsuri şi nevoi. Pînă la 16 ani, doar două lucruri învăţase: să meşterească luminări pentru opaiţ şi să mînuiască securea şi ţapina în pădure. Într-o zi, un buştean i-a căzut pe picior. Era nevoie de un medic. De unde să-l ia? În întreaga ţară a Oaşului nu se găsea nici unul. Sima ar fi trebuit să aştepte accidentat încă... 5 ani. Pînă în '44. Abia atunci la Negreşti, în centrul Oaşului, a sosit primul medic. S-a doftorit cum a ştiut. Cu scîndurele legate în crumei de tei la picior. Amintirea acelor ani i-a rămas trează şi-l va urmări tot restul vieţii. Şi azi umblă şchiopătînd...

Coincidenţa nefericită în urma căreia fiul său mai mic şi-a fracturat piciorul i-a trezit lui Sima amintiri dureroase. Numai că azi nu mai e atît de mîhnit. E adevărat, orice părinte e îngrijorat într-un asemenea caz, dar gîndul că nu va trece mult timp şi-şi va vedea fiul iar teafăr, zburdînd printre copii, îl va face să sufere mai puţin.

— Alte timpuri, rosteşte chiar el, cînd de la Negreşti i s-a telefonat că Ionel e în afară de orice pericol şi că peste puţină vreme va veni sănătos acasă...

Într-adevăr, alte timpuri. Oaşul — vestit şi prin mizeria şi ignoranţa în care trăiau oamenii — a suferit în anii noştri adînci transformări. Neştiinţa de carte a fost înlăturată de mult. Cît priveşte asistenţa medicală, cîteva cifre sînt edificatoare: în 16 comune ale raionului există dispensare, iar în întreg raionul lucrează acum 43 de medici, adică mai mult de unul în fiecare comună.

Într-adevăr, alte timpuri!...

IOAN VLANGA

Partidul, călăuza noastră

Muzica: MARIN CONSTANTIN — **Versurile: ION BRAD**

Ţara mea de soare,
Ţară-nfloritoare,
Spune cine oare
Te-a-nălţat?
Limpede grădină,
Cin'te-a smuls din tină
Sus, către lumină,
Avîntat?
Refren:

El, partidul, ce-n vremi grele
A dat aripi ţării mele,
El ne-ndrumă, el ne-nvaţă
Să clădim o nouă viaţă!

Fabrici şi uzine,
De lumină pline,
Spuneţi oare cine
V-a-nălţat?
Sate luminate,
Lanuri mari, bogate,
Cine-n larg vă scoat
Ne-ncetat?

Refren...

Tinereţea noastră,
Pasăre măiastră,
Cine-n zare-albastră
Te-a-nălţat?

Case luminoase,
Cine-aduce-n case
Cîntece voioase,
Trai bogat?

Refren...

CEREMONIALUL PIONIERESC ÎN TABĂRĂ

(Urmare din pag. 5-a)

şedintelui de unitate către instructorul de serviciu. Apoi, preşedintele unităţii dă comanda de ridicare a drapelului taberei. După ridicarea drapelului, instructorul de serviciu rosteşte chemarea la care răspund pionierii.

Ceremonialul se termină cu comanda preşedintelui de unitate pentru ieşirea detaşamentelor din careu.

Tot în felul acesta se face şi coborîrea drapelului. Se dau rapoartele (înlocuindu-se cuvintele „pentru ridicarea drapelului" cu „pentru coborîrea drapelului"). Instructorul de serviciu rosteşte chemarea, apoi drapelul taberei este coborît.

După coborîrea drapelului, cînd este necesar, instructorul de serviciu poate face o scurtă analiză a activităţii desfăşurate.

Se trece apoi la predarea şi primirea serviciului de zi pe tabără. La comanda preşedintelui unităţii: „Unitate, pentru schimbarea serviciului de zi pe tabără, drepţi!", preşedintele detaşamentului care preia serviciul, instructorul detaşamentului respectiv, trompetistul şi garda care preia drapelul taberei se aliniază în faţa celor care predau serviciul de zi pe tabără.

Preşedintele detaşamentului care predă serviciul, schiţînd salutul, rosteşte: „Tovarăşe preşedinte de detaşament, predau serviciul de zi pe tabără", iar preşedintele detaşamentului care preia serviciul schiţînd salutul, spune: „Tovarăşe preşedinte de detaşament, preiau serviciul de zi pe tabără". Apoi preşedinţii dau mîna. Cei care au predat serviciul se îndreaptă spre detaşamentul lor. Instructorul de serviciu anunţă programul zilei următoare.

Ceremonialul se termină cu comanda preşedintelui de unitate pentru ieşirea detaşamentelor din careu.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361